

Indy

Indy is een hond die ons om veel redenen lang bij zal blijven. Ten eerste is Indy een Caravan Hound, een ras dat je in Europa zelden, of zeg maar gewoon nooit ziet. Zij was uit India geïmporteerd maar om allerhande redenen kon de eigenaar niet langer voor haar zorgen.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Na nogal wat heen- en weergepraat, werd Indy overgedragen aan Voordewindhond. Een opvangplek hadden we ook en zo togen we op weg naar de plek van overdracht, net over de Nederlands-Duitse grens.

Hoe het precies in zijn werk ging kan weet niemand -ook de stukjesschrijver niet, die er toch echt naast zat, maar Indy slaagde erin zich vanaf de achterbank, waar ze zich de hele reis muisstil gehouden had, naar voren te catapulteren en via de hals en het dijbeen van de bestuurder de deur open te duwen. Wèg was ze.

En weg bleef ze. Dagen lang. Ze werd wel steeds gezien, maar ze liet zich niet pakken. Hoe meer mensen zich tegen aan haar bemoeiden hoe sneller ze zich uit de voeten maakte. Er werd dus een kleine zoekploeg samengesteld en er werd van alles verzonnen en gedaan. Niets hielp. De enige redding leek een poging met een vangkooi. Als ze nou maar eens ergens meer dan eens kwam. Op een goede dag kwam er een telefoontje van een mevrouw uit een dorp, toch een paar kilometer verwijderd van het vluchtoord. Bij haar liep nu al voor de tweede dag 's ochtends in alle vroegte een grote crèmekleurige hond op de oprit. Die had kennelijk honger want de dag tevoren had de gebaksdozen die in de vuilnisbak lagen gepakt. Dat was haar kennelijk goed bevallen want ze was er nu al voor de tweede dag.

Mooi!!! Er werd een vangkooi geregeld en op de oprit geplaatst. Eerst een keertje met de deur gewoon open. En jawel, succes. Ze werd in de kooi gesignaleerd, het bakje eten verorberend. De volgende dag parkeerde de schrijver van dit stukje haar auto op een oprit tegenover de oprit waar de vangkooi, nu op scherp, stond. Het wachten begon. Zou ze komen?

Een lid van de zoekploeg tikte op het raam, 'ik kom je gezelschap houden'. En op het moment dat de hij goed en wel in de auto zat, kwam Sunanda aangelopen. Met stevige tred, door een doodstille straat, op weg naar de vangkooi. Ze liep voor onze auto langs, keurde ons geen blik waardig, stak de straat over en liep de oprit op.

De opluchting die we voelden toen het deurtje van de vangkooi dichtsloeg is letterlijk niet te beschrijven! In de straat had iedereen ook met ingehouden adem zitten wachten. Op het moment dat Indy veilig in haar kooi zat, gingen alle deuren open en stroomden de bewoners naar buiten!

Indy werd naar een opvanggezin met een volledig hermetisch afgesloten tuin gebracht. Daar bleek ze zich al heel snel een vast plaatsje in het roedel sloughis verworven te hebben. Indy werd omgedoopt in Sunanda. en is enige jaren geleden zelfs met haar eigenaar naar de andere kant van de wereld verhuisd. Het gaat haar uitstekend, deze wereldreiziger!

Heel veel geluk, Sunanda!